

4. Naposljetku, protivi li se članku 47. Povelje i uvjetima neovisnosti sudaca koje je Sud istaknuo u točkama 45. do 49. presude UX nacionalni propis kao što je članak 21. [Zakonodavne uredbe] br. 116/2017, kojim se predviđa mogućnost da se na ovog suca koji je uputio zahtjev primijeni mjera razrješenja sa sudačke dužnosti koja isključivo ovisi o diskrecijskoj odluci Consiglia superiore della magistratura (Vrhovno sudske vijeće, Italija) bez bilo kakvog stupnjevanja stegovnih sankcija, čak i u slučaju da ovaj nacionalni sudac u glavnom postupku namjerava primijeniti sudske prakse Suda, pri čemu bi postupio protivno nacionalnim propisima koji su primjenjivi na slučaj koji je predmet glavnog postupka te navedenoj sudskoj praksi najviših redovnih i upravnih sudova?

⁽¹⁾ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

⁽²⁾ SL 2003., L 299, str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. ožujka 2023. uputio Szegedi Törvényszék (Mađarska) —
VOLÁNBUSZ Zrt./Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal**

(Predmet C-164/23, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szegedi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VOLÁNBUSZ Zrt.

Tuženik: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Prethodna pitanja

1. Može li se pojam „operativno središte poslodavca u kojem je sjedište vozača” iz članka 9. stavka 3. Uredbe br. 561/2006 ⁽¹⁾ tumačiti na način da je riječ o konkretnom mjestu na kojem vozač ima sjedište, odnosno o objektu ili parkiralištu poduzeća za cestovni prijevoz putnika ili drugoj zemljopisnoj točki koja je utvrđena kao polazište rute, iz koje vozač redovito obavlja svoju uslugu i na koju se vraća po završetku te usluge u okviru redovnog obavljanja svojih dužnosti, pri čemu ne slijedi posebne upute svojeg poslodavca?
2. Je li za potrebe ocjenjivanja toga predstavlja li određeno mjesto „operativno središte poslodavca u kojem je sjedište vozača” u smislu članka 9. stavka 3. Uredbe br. 561/2006 relevantno pitanje nalaze li se na tom mjestu odgovarajuće prostorije (primjerice sanitarni prostori, pomoćne prostorije za zaposlenike te mjesta za odmor)?
3. Je li za potrebe ocjenjivanja toga predstavljaju li određena mjesta operativna središta poslodavca u kojima je sjedište vozača u smislu članka 9. stavka 3. Uredbe br. 561/2006 relevantno to što je položaj tih konkretnih sjedišta povoljan za radnike (vozače) jer se ona u svakom slučaju nalaze bliže njihovim kućanstvima nego poslovne jedinice i podružnice poduzeća koje su upisane u trgovački registar, tako da je vrijeme putovanja vozača kraće od vremena koje bi im bilo potrebno da svoj posao započnu ili završavaju u navedenim poslovnim jedinicama ili podružnicama?

4. U slučaju da se pojam „operativno središte poslodavca u kojem je sjedište vozača” iz članka 9. stavka 3. Uredbe br. 561/2006 ne može definirati kao konkretno mjesto na kojem vozač ima sjedište, odnosno objekt ili parkiralište poduzeća za cestovni prijevoz putnika ili druga zemljopisna točka koja je utvrđena kao polazište rute, iz koje vozač redovito obavlja svoju uslugu i na koju se vraća po završetku te usluge u okviru redovnog obavljanja svojih dužnosti, pri čemu ne slijedi posebne upute svojeg poslodavca, treba li definiciju tog pojma iz Uredbe br. 561/2006 smatrati odredbom koja se odnosi na uvjete rada, s pomoću koje poslodavci i radnici u tom sektoru kolektivnim pregovaranjem ili drugim sredstvima mogu utvrditi odredbe koje su povoljnije za radnike, uzimajući u obzir uvodnu izjavu 5. te uredbe?

(¹) Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 (SL 2006., L 102, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 167. i ispravak SL 2016., L 195, str. 83.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2023. uputio Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Švedska) – Naturvårdsverket/Nouryon Functional Chemicals AB

(Predmet C-166/23, Nouryon Functional Chemicals)

(2023/C 189/30)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Naturvårdsverket

Druga stranka u postupku: Nouryon Functional Chemicals AB

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se iznimka koja se odnosi na jedinice za spaljivanje opasnog otpada iz točke 5. Priloga I. Direktivi o trgovanju emisijskim jedinicama (¹) – u skladu s kojom sve jedinice u kojima se odvija izgaranje goriva treba uključiti u dozvolu za emisije stakleničkih plinova, osim jedinica za spaljivanje opasnog otpada – na sve jedinice u kojima se odvija spaljivanje opasnog otpada ili je za primjenu te iznimke potrebno uzeti u obzir određeni odlučujući čimbenik? Ako je potreban takav čimbenik, je li za primjenu iznimke odlučujuća svrha jedinice ili mogu biti relevantni i drugi čimbenici?
2. Ako je svrha jedinice odlučujuća za ocjenu, treba li iznimku ipak primijeniti na jedinicu u kojoj se odvija spaljivanje opasnog otpada, ali čija glavna svrha nije spaljivanje?
3. Ako se iznimka primjenjuje samo na jedinicu čija je glavna svrha spaljivanje opasnog otpada, koje kriterije treba primijeniti prilikom ocjene svrhe?
4. Ako je za ocjenu ključno utvrditi treba li jedinicu smatrati sastavnim dijelom djelatnosti koja se obavlja u postrojenju i za koju je potrebna dozvola na temelju Direktive, primjerice u smislu odjeljka 3.3.3. Uputa Komisije, koje je zahtjeve potrebno postaviti kako bi se na temelju njih utvrdilo treba li jedinicu smatrati sastavnim dijelom postrojenja? Može li se, primjerice, postaviti zahtjev prema kojem proizvodnja treba biti nemoguća ili nedopuštena bez jedinice o kojoj je riječ (vidjeti Upute Europske komisije, str. 14., bilješka 14.) ili je dovoljno da jedinica bude tehnički povezana s postrojenjem i da prihvaća opasni otpad isključivo iz tog postrojenja?

(¹) Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL 2003., L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)